

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **P. Š.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou,
sídlem J. Průchy 1915, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
Sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019, č. j. KUUK/84269/2019/ZPZ,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 8. 7. 2019, č. j. KUUK/84269/2019/ZPZ, **se pro vady řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019, č. j. KUUK/84269/2019/ZPZ, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, odboru životního prostředí, (dále jen „městský úřad“) ze dne 5. 6. 2019, č. j. OŽP/4151/2018/Bla/30. Tímto rozhodnutím městského úřadu byl žalobce uznán vinným tím, že dne 28. 6. 2018 v obci Chmelištná opakovaně troubil na koně vedené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

panem S. a tím ve smyslu § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“) vyvolával ve zvířatech bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy, čímž se dopustil přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč podle § 27 odst. 12 písm. a) téhož zákona a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, rovněž namítal nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Konstatoval, že nebylo prokázáno, že by se dopustil týrání zvířat ve smyslu zákona na ochranu zvířat, neboť městský úřad rozhodl na základě nepřezkoumatelného odborného vyjádření Krajské veterinární zprávy, obsahu listin, výsledků několika osob a rozhodnutí nedostatečně odůvodnil, čímž porušil zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zasáhl do žalobcova práva na spravedlivý proces. Byl toho názoru, že ani žalovaný napadené rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, neboť neprovedl hodnocení provedených důkazů, nedospěl ke skutkovým zjištěním a neuvedl, na základě kterých důkazů a úvah dospěl ke svému rozhodnutí. Zdůraznil, že žalovaný se vůbec nezabýval jeho argumenty uvedenými v odvolání, zejména absencí řádného odůvodnění formy zavinění, nezahájení správního řízení a neprokázání mnohočetnosti troubení. Podotkl, že sám ve správním řízení uvedl, že pro překážku na silnici (vodič a tři koně) zatroubil, což uvedli i svědci, přičemž žádný ze svědků neuvedl, že by žalobce troubil opakovaně. Odborné vyjádření Krajské veterinární správy se podle žalobce nevyjadřuje k troubení jako samostatnému jednání, nezohledňuje okolnosti, místo, ani jednání vlastníka koní. Uvedl, že městský úřad dospěl k závěru, že troubení se dopustil bezdůvodně, aniž by objasnil, proč je třeba troubení na veřejné komunikaci považovat za bezdůvodné a nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy. Trval na tom, že zvukové znamení užil zcela v souladu s § 31 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť netroubil v místech, kde je zakázáno na komunikaci užití zvukového znamení. Naopak se jednalo o místo, v jehož blízkosti se nachází vojenský prostor, v němž se pravidelně střílí. Hluku ze střelby jsou tak vystavována hospodářská zvířata i obyvatelé, kteří v obci žijí. Zdůraznil, že samu situaci vyvolal pan S., který porušil § 60 odst. 1, 7, 9 zákona o silničním provozu a § 9 odst. 2 zákona na ochranu zvířat. Přestupek pana S. však nebyl městským úřadem řešen. Uvedl, že koně pana S. se dlouhodobě pasou poblíž silnice, troubení pro ně není cizím zvukem a navíc se v obci opakovaně doručuje za užití troubení pošta, na což si opakovaně stěžoval. Odpověď České pošty, s. p., spolu s vyznačením místa, kde se koně pasou, předložil městskému úřadu. V další námitce žalobce uvedl, že žalovaný postupoval v rozporu s pravidly volného hodnocení důkazů, neboť opomenul vyhodnotit obsahy výpovědí svědků, výpověď žalobce, konkurenci dvou právních předpisů a neaktuálnost odborného vyjádření Krajské veterinární zprávy.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že podle § 24a odst. 5 zákona na ochranu zvířat si obecní úřad s rozšířenou působností vyžádá v řízení o správním deliktu odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Připomněl, že v odborném vyjádření Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Ústecký kraj ze dne 25. 2. 2019, č. j. SVS/2019/024236-U bylo potvrzeno, že koně se mohli spláshit a způsobit újmu sobě, vodiči, panu Š., případně jiné osobě vyskytující se v tu dobu v místě incidentu. Trval na tom, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, neboť z výpovědí svědků bylo zjištěno, že žalobce navečer dne 28. 6. 2018 najížděl svým osobním automobilem do bezprostřední blízkosti koní vedených panem S. a použil při tom houkačku. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí se důkazy provedenými městským úřadem zabýval na straně 3, kde se rovněž vypořádal se subjektivní stránkou přestupku. Z vyjádření krajské veterinární správy podle žalovaného jednoznačně vyplývá, že troubení představuje samo o sobě stresový vliv fyzikální povahy naplňující skutkovou podstatu přestupku. Trval na tom, že na překážku v podobě koní vedených po komunikaci nelze reagovat ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o silničním provozu. Zdůraznil, že případné pochybení pana S. (§ 60 odst. 1, 7, 9) není předmětem tohoto řízení, a troubení pracovníků pošty či střelba ve vojenském prostoru nezpochybňují zavinění žalobce (naplnění skutkové podstaty přestupku).

Replika

4. V replice žalobce navrhl provedení důkazu článkem na str. 5 Týdeníku Lounska Press ze dne 4. 12. 2019, v němž pan S. popisuje vlastnosti jím chovaných koní. Rovněž zmiňuje jejich odolnost vůči vnějším vlivům. Žalobce se domníval, že výstřely, převádění koní přes hořící prkno či pohybování hořící pochodně v blízkosti koní je rovněž přestupkem.

Posouzení věci soudem

5. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný vůbec nezabýval jeho argumenty uvedenými

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v odvolání, zejména týkajícími se absence řádného odůvodnění formy zavinění, ne zahájení správního řízení a neprokázání mnohočetnosti trestů.

8. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, www.nssoud.cz). Správní orgány však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, www.nssoud.cz). Podstatné je, aby se správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33, www.nssoud.cz).
9. Žalovaný se s odvolacími námitkami žalobce vypořádal toliko v posledním odstavci na straně 3 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že „[n]ámitky uváděné v odvolání (blízkost vojenského prostoru kde se střelí, místní pojezdy těžké techniky, odkazy na ustanovení o výstražných znameních v zákoně o silničním provozu, hlasitá zvuková znamení poštovní doručovatelky, praktiky chovatele V. S. při výcviku koní snášet oheň) jsou podle názoru odvolacího správního orgánu obstrukcemi, kterými se obviněný P. Š. snaží vyvinut ze zodpovědnosti za skutek, kdy v podvečer dne 28.6.2018 prokazatelně najížděl osobním automobilem do bezprostřední blízkosti koní vedených V. S. před ním po veřejné komunikaci a úmyslně na ně použil klakson, přestože si musel být dobře vědom, že jeho zatroubení v bezprostřední blízkosti koní může u pŕltunového zvířete vyvolat panickou reakci s nepředvídatelnými i tragickými následky.“
10. Z citovaného odstavce je zřejmé, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nereagoval na námitku zpochybňující použitelnost odborného vyjádření Krajské veterinární správy Ústeckého kraje, na námitku, že žalobce netroubil opakovaně, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí městského úřadu, ale pouze jednou, na námitku, že z rozhodnutí městského úřadu není zřejmé, jak městský úřad dospěl k závěru, že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti, a na námitku, že pro daný skutek nebylo zahájeno ani vedeno žádné řízení. Soud tedy z odůvodnění rozhodnutí žalovaného nemohl zjistit, jakým způsobem žalovaný zmíněné námitky hodnotil a proč je považoval za nedůvodné. Soud dodává, že neshledává dostatečným ani souhrnné vypořádání námitek, které žalovaný uvedl v závorce (blízkost vojenského prostoru kde se střelí, místní pojezdy těžké techniky, odkazy na ustanovení o výstražných znameních v zákoně o silničním provozu, hlasitá zvuková znamení poštovní doručovatelky, praktiky chovatele Václava Staňka při výcviku koní snášet oheň) s tím, že jsou podle jeho názoru obstrukcemi, kterými se snaží žalobce toliko vyvinut ze spáchání přestupku. Žalovaný totiž nijak neodůvodnil, proč jsou tyto námitky liché, mylné či vyvrácené, pouze bez bližšího zdůvodnění paušálně konstatoval, že se jedná o obstrukce ze strany žalobce. Soud tedy shrnuje, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, v čemž soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
11. Soud dále poukazuje na skutečnost, že městský úřad si správně vyžádal podle § 24a odst. 5 věty první zákona na ochranu zvířat odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je svou povahou závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu. Krajská veterinární správa v odborném vyjádření ze dne 25. 2. 2019 uvedla, že pokud k událostem došlo tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

při vyvádění koní vodičem dne 13. 6. 2018 po obecní komunikaci bránil žalobce svým tělem průchodu koní, dne 18. 6. 2018 najížděl svým vozidlem do blízkosti kopyt koní a dne 28. 6. 2018 na koně vedené po komunikaci několikrát zatroubil, pak hrozilo, že se mohli koně spláshit a způsobit újmu na zdraví sobě, vodiči, žalobci, popřípadě jiné osobě vyskytující se v tu dobu v blízkosti incidentu. Z uvedeného krajská veterinární správa dovodila, že se jednalo o porušení § 4 odst. 1 písm. j) zákona na ochranu zvířat, tedy že se jedná o týrání těchto zvířat. Podle § 149 odst. 5 věty první správního řádu přitom platí, že si odvolací orgán vyžádá změnu nebo potvrzení závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska. Žalobce v odvolání zpochybňoval správnost odborného vyjádření krajské veterinární správy, neboť namítal, že vyjádření se nevyjadřuje samostatně k povaze troubení jako samostatnému jednání, ale vyjadřuje se souhrnně ke všem jednáním, pro které bylo zahájeno a vedeno správní řízení a navíc pod podmínkou, že se popsané jednání událo. Dále žalobce v odvolání namítal, že městský úřad nevysvětlil, proč je třeba troubení na veřejné komunikaci považovat za bezdůvodné a nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy. Za tohoto stavu byl žalovaný povinen v rámci odvolacího řízení si vyžádat potvrzení nebo změnu odborného vyjádření ze strany Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy. Žalovaný tak však neučinil a ve věci rozhodl bez stanoviska Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009-63, publ. pod č. 2167/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz, „[j]estliže odvolací orgán rozhodne o odvolání, které směřuje proti obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu, aniž by si v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyžádal potvrzení či změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného dotčenému správnímu orgánu, dopustí se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé“. Žalovaný tedy postupoval v rozporu s § 149 odst. 5 věty první správního řádu, v čemž soud shledává podstatné porušení řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

12. Soud rovněž zdůrazňuje, že ve výroku rozhodnutí o přestupku musí být přestupek vždy specifikován tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. Výrok rozhodnutí o přestupku proto musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Pokud správní orgán tyto náležitosti do výroku svého rozhodnutí neuvede, je k takové vadě soud povinen k námitce účastníka přihlédnout a správní rozhodnutí z tohoto důvodu zrušit. Požadavek na dostatečnou specifikaci skutku ve výroku správního rozhodnutí není samoučelný, neboť je nezbytný pro to, aby nemohlo dojít k nepřipustnému dvojímu postihu téhož jednání. Především tímto požadavkem je pak třeba poměřovat náležitosti výroku rozhodnutí. Nedostatečný popis skutku ve výrokové části přitom nelze nahrazovat přihlédnutím k jeho popisu v odůvodnění rozhodnutí či zohledněním obsahu podkladů rozhodnutí založených ve správním spise (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS; nebo také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2009, č. j. 8 Afs 56/2007-479, či ze dne 11. 11. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42, www.nssoud.cz). Obecně dále platí, že není nezbytné ani možné, aby byly ve výroku uvedeny všechny zjištěné skutečnosti. Je nicméně nutno trvat na splnění požadavku nezaměnitelnosti s jiným skutkem, a to zpravidla uvedením vlastního jednání delikventa, místa, času a způsobu spáchání deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2013, č. j. 7 Afs 59/2013-35, www.nssoud.cz), stejně jako na vymezení toho, jakým způsobem postihovaný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

skutek naplnil jednotlivé znaky skutkové podstaty (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 As 7/2009-66, www.nssoud.cz).

13. Ve výroku rozhodnutí městského úřadu je přestupek specifikován pouze dnem jeho spáchání, neboť městský úřad jej popsal tak, že žalobce dne 28. 6. 2018 v obci Chmelištná opakovaně troubil na koně vedené panem Staňkem. Je tedy zjevné, že v popisu skutku ve výroku rozhodnutí městského úřadu chybí určení času jeho spáchání, čímž není zajištěna jeho nezaměnitelnost s jiným přestupkem. Uvedená vada sice sama o sobě s ohledem na specifické okolnosti daného případu není takovou vadou, pro kterou by soud přistoupil ke zrušení rozhodnutí správních orgánů, neznamená to však, že by výrok rozhodnutí městského úřadu odpovídal § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
14. Výše popsané procesní vady (nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí žalovaného a nevyžádání potvrzení závazného stanoviska od Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy) jsou důvodem, pro který soud přistupuje ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Za této situace považuje soud za nadbytečné se zabývat dalšími námitkami žalobce, neboť jejich hodnocení považuje vzhledem k subsidiaritě soudního přezkumu za předčasné. Rovněž bylo za této situace nadbytečné provést žalobcem navržené důkazy.
15. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Vzhledem k tomu, že vytýkanými vadami řízení je stíženo primárně rozhodnutí žalovaného, soud nepostupoval podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
16. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč za podání žaloby, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)], a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. dubna 2020

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **P. Š.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou,
sídlem J. Průchy 1915, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
Sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019, č. j. KUUK/84269/2019/ZPZ,

takto:

Datum narození žalobce obsažené ve zkráceném písemném vyhotovení rozsudku bez odůvodnění ze dne 27. 4. 2020, č. j. 54 A 4/2019-21, a v písemném vyhotovení rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č. j. 54 A 4/2019-21, **se opravuje** tak, že správné datum narození žalobce je „X“.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019, č. j. KUUK/84269/209/ZPZ, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, odboru životního prostředí, (dále jen „městský úřad“) ze dne 5. 6. 2019, č. j. OŽP/4151/2018/Bla/30. Tímto rozhodnutím městského úřadu byl žalobce uznán vinným tím, že dne 28. 6. 2018 v obci Chmelištná opakovaně troubil na koně vedené panem Staňkem a tím ve smyslu § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“) vyvolával ve zvířatech bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy, čímž se dopustil přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč podle § 27 odst. 12 písm. a) téhož zákona a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Krajský soud v Ústí nad Labem ve shora uvedené věci vyhlásil dne 27. 4. 2020 rozsudek č. j. 54 A 4/2019-22 a ve smyslu § 49 odst. 12 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) téhož dne vyvěsil zkrácené písemné vyhotovení rozsudku bez odůvodnění č. j. 54 A 4/2019-21 na úřední desce soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soud z vlastní úřední činnosti zjistil, že ve zkráceném písemném vyhotovení rozsudku bez odůvodnění č. j. 54 A 4/2019-21 i v písemném vyhotovení rozsudku č. j. 54 A 4/2019-22 je uvedeno datum narození žalobce dne „X“, ačkoliv správné datum narození žalobce je „X“.

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. „[p]ředseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.“

Podle § 31 odst. 3 věty druhé téhož zákona „[p]ráva a povinnosti předsedy senátu má i specializovaný samosoudce.“

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že ve zkráceném vyhotovení rozsudku bez odůvodnění č. j. 54 A 4/2019-21 a v písemném vyhotovení rozsudku č. j. 54 A 4/2019-22 bylo nedopatřením uvedeno datum narození žalobce „X“ namísto „X“.

S ohledem na uvedené skutečnosti samosoudce podle § 54 odst. 4 s. ř. s. popsanou zřejmou nesprávnost tímto usnesením opravil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 25. května 2020

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.